

Overvejelse af de forskellige Muligheder, og diskuteredes paany under Kommissionens Møde i Marts—April 1933.

For saa vidt angaar Ønsket om en mere alsidig Repræsentation for de forskellige geografiske og nationale Grupper besluttede Raadet at efterkomme Kommissionens Henstillinger ved at udvide Antallet af repræsenterede Regeringer fra 12 til 15, og den 12. Oktober 1933 vedtog det at indbyde Chile, Indien og Tyrkiet til for en Periode af 5 Aar at lade sig repræsentere i Kommissionen.

Hvad særlig angaar Udvalget for Børneforsorg gav Spørgsmaalet om Udvalgets Arbejdsmetode og Arbejdsomraade Anledning til en længere Diskussion i 5. Udvalg. Fra flere Sider udtaltes Ønske om en klarere Afgrænsning af Udvalgets Opgaver, hvorhos der var almindelig Enighed om, at de hidtil givne Bevillinger var utilstrækkelige. En særskilt Beretning om disse Spørgsmaal blev den 11. Oktober forelagt for Forsamlingen, der enstemmigt vedtog følgende Resolution:

I. Forsamlingen,

som henviser til det af Udvalget for Børneforsorg ved dets Oprettelse udarbejdede Program, der blev godkendt af Forsamlingen i 1924;

som har gjort sig bekendt med den af den raadgivende Kommission til Beskyttelse af Børn og Unge afgivne Beretning, og som fuldt ud værdsætter det allerede udførte Arbejde;

godkender nævnte Beretnings Konklusioner og anmoder Udvalget for Børneforsorg om saavidt muligt under Kommissionens næste Møde navnlig med Hensyn til dets Sekretariats Arbejde som Informationscentral at forelægge en Arbejdsplan, som vil sætte Udvalget i Stand til at fortsætte Løsningen af de Opgaver med Henblik paa hvilke, det i sin Tid blev oprettet.

II. Forsamlingen er af den Opfattelse, at Budgettet for den raadgivende Kommission til Beskyttelse af Børn og Unge er utilstrækkeligt til at sætte denne vigtige Organisation i Stand til at varetage sine Opgaver under de nuværende vanskelige Forhold, som medfører de alvorligste Farer for Børnene, og anerkender Nødvendigheden af forøgede Bevillinger, saasnart det lader sig gøre.

3. Opium og andre skadelige Bedøvelsesmidler.

5. Udvalg bemærkede med Tilfredshed, at Folkeforbundets Bestræbelser for at bekæmpe Misbrugen af narkotiske Midler viste en stadig Fremgang; det er efterhaanden lykkedes at bringe Spørgsmaalet fra et nationalt op i et internationalt Plan, saaledes at baade Produktionen og Konsumtionen er lagt ind under et verdensomspændende internationalt Kontrol- og Administrationssystem — en Udvikling, der under Nedrustningskonferencen spillede en vis Rolle, idet den fra flere Sider, bl. a. af den danske Delegerede, blev anført som Argument og Forbillede for Gennemførelsen af en international Kontrol med den private Vaabenhandel og Vaabenfabrikation.

Udviklingens forskellige Stadier markeres af de i Tidens Løb vedtagne Konventioner, hvis Formaal og Anvendelsesomraade er blevet stedse mere omfattende. Medens Haag-Konventionen af 1912 etablerede en rent national Kontrol med Fabrikationen og Indenrigshandelen, udstrakte Genève-Konventionen af 19. Februar 1925 denne Kontrol til Udenrigshandelen, som blev underlagt et særligt internationalt Eksport- og Importcertifikatsystem, og denne Konvention er atter blevet suppleret med Konventionen af 31. Juli 1931, som inddrager ogsaa Fabrikationen af Opiumsprodukter under den internationale Kontrol.

Disse Konventioner spænder deres Net over stedse større Dele af Verden; Haag-Konventionen er saaledes nu ratificeret af 56 Stater og Genève-Konventionen af 1925 af 50 Stater, hvilket er det største Antal Ratifikationer, som nogen af de under Folkeforbundets Auspicier afsluttede Konventioner endnu har opnaaet. Bangkok-Overenskomsten af 27. November 1931 (jfr. Beretning til Rigsdagen angaaende den 13. Forsamling, pag. 45) er derimod endnu ikke traadt i Kraft; den er foreløbig ratificeret af Storbritannien, Frankrig, Nederlandene og Portugal, saaledes at dens Ikrafttræden, der er betinget af samtlige Signa-